

1. U prijašnjoj propovijedi sam dao svoj prijedlog zašto je Isus počeo govoriti svome narodu u usporedbama, rekao sam da je to bio čin milosti radije nego čin osude. Isto tako, govorio sam o onima koji imaju pitanja – baš kao šta su imali učenici od Isusa. Osobno vjerujem da će autentična djeca Božja kroz proces vjere imati sve veću glad za poznavanjem Boga, sve manje će ih interesirati mudrost i vrijednosti ovoga svijeta i svega šta on nudi. Ako se na taj način ne razvija moja ili vaša vjera, onda bih se trebali pitati; „*Kome ja zapravo pripadam, sebi, ili Bogu*“?

1.1. Možda nam mogu pomoći s tim pitanjem, sada ćemo ući u tekst gdje Isus govori svojim učenicima, a i narodu u usporedbama.

Pročitati tekst iz Biblije

1.2. U usporedbi imamo četiri sjemena, svako sjeme je Božja mudrost (Radosna Vijest) koja je posijana na tlo nekakve vrste (put, kamen, trnje, zemlja). Svako tlo zapravo reflektira stanje srca slušaoca koji je kroz svoj život bio suočen s Božjom mudrošću, u ovom slučaju s Isusovim učenjem zvanim Evandjelje.

1.3. Ok, sada ću pokušati kroz Isusovo tumačenje usporedbe dati nam detaljniju sliku kako izgleda srce čovjeka iz sva četiri primjera. Da bi to učinio, koristiti ću životne primjere ljudi koji su navedeni u Novom Zavjetu. Ali prije nego krenem, želim nešto istaknuti; ponovno sam ugodno iznenađen kako jednostavno ali duboko Isus prenosi poruku Evandjelja svome narodu. Njegove usporedbe su intimno isprepletene sa svakodnevnim životom jednog Izraelca, Grka, Rimljanina, ili bilo koje druge nacionalne pripadnosti pojedinca koji je živio u Isusovo vrijeme.

1.4. Drugim riječima, Isusove usporedbe su intelektualno dostupne svima, vi niste trebali biti akademski opremljeni da bi razumjeli Isusovu misao. I zašto ovo govorim? Pa zato jer su kroz povijest kršćanstva.....crkve jako naglašavale intelektualnu superiornost u svojim redovima; „*Ako biramo sofisticirane, filozofske, komplicirane uhu - običnom – čovjeku - riječi, to može značiti samo jedno, mi smo pobožniji od drugih, i mi smo autoritet kojeg običan narod mora slušati*“. Nažalost s tim vjerovanjem su Evandjelje kroz povijest prenosili svome narodu, učinili su Radosnu Vijest nedostupnom običnom čovjeku. Ali ne Isus, njegove usporedbe nisu mogle biti jednostavnije, svako uho je moglo razumjeti Isusovu Radosnu Vijest ako je to stvarno htjelo.

1.5. Dok je Isusu bilo važno doprijeti do ljudskog srca kako bi bilo spašeno od propasti, mnogim biblijskim učiteljima kroz povijest je nažalost bilo važnije ispasti pametan pred drugima - i sve to, samo da bi nahranili svoj ego: „*Ja sam slavan, ja sam onaj koga svi trebaju slušati, ja imam titulu; dr. sc.*“ ili slično. Drugim riječima, oni su unutar sebe vjerovali, i dan danas vjeruju da su pobožniji od drugih...zar nije tako? Zar nisu to isto činili i farizeji? Kako god bilo, mi koji smo odlučili govoriti Božju riječ drugima, nemojmo komplicirati stvari u želji da zvučimo dobro i pametno pred drugima, nemojmo se hvatati za titule....neka naš glavni motiv bude; „*Ja želim da me svatko ljudsko biće razumije - kako bi on ili ona bili spašeni*“. Našem Gospodinu Isusu Kristu, to je bio glavni motiv.

1.6. S tim rečeno, stojim uz filozofe, teologe, i ostale akademski obrazovane učitelje koji su vjerno i temeljito kroz svoj život prevodili, tumačili, i spojili biblijske istine u jednu koherentnu sliku. Znači, iako su to učinili svojim načinom izražavanja koji je često bio običnom čovjeku neshvatljiv do kraja, svejedno, učinili su to iz iskrenog srca...a uz njih, Bog bi uvijek poslao njima u zajedništvo one (učitelje) koji bi te istine protumačili običnom čovjeku.

2. Dobro, idemo u 1. primjer, u (Luki 8, 5) Isus govori: „*Izađe sijač da sije sjeme. Dok je sijao, jedno pade kraj puta, bi zgaženo i ptice nebeske ga pozobaše*“. U tumačenju usporedbe Isus govori svojim učenicima da je sjeme, riječ Božja...i nakon toga nastavlja tumačiti 1. primjer: „*Onima što su kraj puta označuju se oni koji čuju Riječ, zatim dođe đavao te je iščupa iz njihova srca da ne povjeruju i budu spašeni*“.¹ Tko su oni koji su najčešće u Novom Zavjetu izgledali kao 1. primjer koji Isus opisuje ovdje? Nažalost najčešće to su bili sam autoritet religije koji je duhovno hranio izraelski narod; farizeji, saduceji, svećenici, zakonoznanci- oni su bili tlo kraj puta, nisu razumjeli riječ Božju, točnije rečeno, nisu htjeli razumjeti riječ Božju, što znači da je đavao, njihov otac, iščupao želju da žele znati istinu.

2.1. Ova tragična istina koja je i danas prisutna ja vjerujem, ide ruku uz ruku sa Isusovom izjavom u (Mateju).² A tko su oni koji su najviše kroz povijest bili uvjereni da su Božji poslanici? Svećenici, popovi, pastori, biskupi, papa, đakoni, sam autoritet religije koji već tisućama godina hrani dušu naroda lažnim istinama...baš njima - koji su uvjereni da imaju ulaznicu u kraljevstvo Božje – će Isus reći na vratima: „*Odlazite od mene bezakonici, nikada vas nisam poznavao*“.³

2..2 Ok, idemo sa 2. primjerom, u (Luki 8, 6) Isus govori: „*Jedno pade na kamen, izniknu i sasuši se, jer imade vlage*“. U svom tumačenju 2. primjera Isus govori; „*Onima što su na kamenu, označuju se oni koji radosno prihvate Riječ čim je čuju, ali ti nemaju korijena: na neko vrijeme vjeruju, ali u vrijeme napasti otpadnu*“.⁴ Vidimo da je sjeme niklo, znači pojedinac iz drugog primjera je čuo Radosnu Vijest i primio u srce, ali je tokom života odustao od nje, odbacio ju je.

2.3. Ovo me jako podsjeća na Isusove učenike koji su ga napustili tokom njegova govora u (Ivanu 6, 26-71). Isus je do ovog trenutka skupio mnogo učenika, njihov broj je rastao iz dana u dan, to su učenici koji sami bili izliječeni od raznih bolesti, od zlih duhova, to su učenici koji su svjedočili raznim Isusovim čudesima; ozdravljenje invalida, ozdravljenje gubavca....ispred njihovih očiju Isus je nahranio pet tisuća ljudi....stotine ako ne tisuće su ozdravili dok je Isus prolazio pored njih prije nego je sjeo i poučavao ih Govor na Gori. Svemu tome su svjedočili učenici koji su sada odlučili napustiti Isusa. A zašto su ga odlučili napustiti? Zato jer im je Isus kroz svoje učenje rekao da svatko tko se za njega odluči, će morati kroz svoj život- koji će mu sigurno servirati nevolje - odlučiti koga slijedi.

¹ Luka 8, 12

² Matej 7, 22-23

³ Matej 7, 23

⁴ Luka 8, 13

2.4. Drugim riječima, Isus im je rekao otprilike ovo; „*Dragi moji učenici, ako ne budete ustrajali u nevoljama, i pod nevolje mislim, kada vas budu progonili, kada vas budu odbacili, kada vas budu izrugivali, kada vas vaša obitelj odbaci, kada vas vaša religija odbaci, kada vas vaša kultura u kojoj živite bude htjela strpati u zatvor, ili još gore, htjela ubiti...ako ne budete ustrajali u vjeri prema meni i prema obećanju⁵ koje vas čeka, onda niste izabrani za kraljevstvo moga Oca*“.

Vidimo da je nakon njegove izjave mnoštvo učenika odlučilo napustiti Isusa.⁶

2.5. Idemo sa primjenom sada, u našem dobu u kojem živimo, i mjestu gdje živimo, nikoga od nas ne košta da slijedimo Isusa, dapače, slobodno gradimo crkve u njegovo Ime, slobodno pjevamo pjesme njemu u čast, nosimo majice na kojima piše njegovo Ime, organiziramo mega koncerte u njegovo Ime, slušamo svake nedjelje svećenika koji nam propovijeda Evanđelje Isusa Krista, i sve to odrađujemo skupa s našom obitelji svaki tjedan. Ali, koliko bi nas stalo uz Isusa kada bi nas naša vjera koštala kao što je ti bilo u vrijeme apostola? Koliko bi nas ostalo vjerovati u Isusa kada bi nam netko iz obitelji umro od terminalne bolesti – iako je svaki tjedan išao u crkvi i molio se Isusu? Koliko nas bi bilo spremno odbaciti nemoral ovog svijeta javno pred svima – iako znamo da će nas to koštati, a i našu grupu (djeca, žena, muž, obitelj) s kojom živimo? Koliko nas bi bilo spremno odbaciti krivo Evanđelje promovirano od strane naše crkve - pa makar i izgubili članstvo u toj zajednici? Koliko nas bi bilo spremno patiti na duže vrijeme - Isus nas uči da kroz naše nevolje naša se vjera učvršćuje, on nas uči da je put vjernika sličan njegovom životu koji je živio među nama...a njegov život je bio prepun gubitka, progonstva, žalosti, boli, i na kraju je dao svoj vlastiti život kako bi mi mogli dobiti život vječni – dali smo spremni živjeti sličan život Isusovom? Da li smo spremni patiti sa shvaćanjem da je to uloga koju nam je Bog dao da odradimo za njega u ovoj stvarnosti? Svi mi sami za sebe kroz naš život i naš hod u vjeri moramo odgovoriti na ova pitanja. Na kraju, ili ćemo biti kao učenici koji su napustili Isusa; „*Tvrda je ta izjava, tko je može slušati*“⁷? Ili ćemo biti kao apostoli: „*Gospodine, komu ćemo otići, ti imaš riječi života vječnoga*“⁸.

3. Ok, idemo polako na 3. primjer, u (Luki 8, 7) Isus govori; „*Drugo padne u trnje i trnje uzraste skupa s njim te ga uguši*“. U svom tumačenju 3. primjera Isus govori; „*A onim što pade u trnje označuju se oni koji, dođoše, čuju Riječ, ali odu, pa ih brige, bogatstvo, naslade života uguše, te ne donose zrelih plodova*“.⁹ Kao i u 2. primjeru sjeme je niklo, ali ga je trnje ugušilo kroz vrijeme dok je rastao.

3.1. Slika ovog sjemena odlično ide uz život Jude Iskariotskog. Juda je za razliku od učenika koji su napustili Isusa u (Ivanu 6), ostao s njim i sa jedanaestoricom skoro pa do samog kraja. Juda je duboko u sebi vjerovao da će Isus ispuniti obećanja koja su izraelskom narodu proroci prorokovali kroz stotine i stotine godina unazad. I zbog tih obećanja Juda je bio spreman žrtvovati svoj život za Isusa – budućeg kralja Izraela. Ali u isto vrijeme trnje je raslo u Judi, Juda je njegovao ideju o tome kako će on jednog dana biti slavan, kako će on jednog dana biti moćan, bogat...kako će jednog dana biti politički vođa koji će sjediti z desna Mesiji.

3.2. I ono šta je interesantno je da nitko od jedanaestorice nije primjetio da u Judi raste trnje, nitko nije primjetio da Juda sijedi na dvije stolice. Pa kako su i mogli. Da se zaključiti da su apostoli u ovom trenutku – gdje Isus govori u usporedbama - bili nezreli u vjeri, ali su rasli prema cilju da budu zreli u vjeri.

⁵ Ivan 6, 37-40

⁶ Ivan 6, 59-60

⁷ Ivan 6, 60

⁸ Ivan 6, 68

⁹ Luka 8, 14

I Juda je bio jedan od tih nezrelih u vjeri, ali on je isto tako rastao skupa s ostalima u vjeri (vidimo u 3. primjeru da je sjeme raslo skupa s trnjem) ...i zbog toga ja vjerujem, drugi apostoli nisu mogli prepoznati da Juda sijedi na dvije stolice. Tek nakon, kad je Juda izdao Isusa¹⁰, kad su postali zreli u vjeri su rekli u svojim izvještajima; „*To ne reče što bi mu bilo stalo do siromaha, nego jer bijaše lopov koji je držao blagajnu i krao što se u nju stavljalo*“.¹¹ Juda je jako dobro skrivao trnje koje je raslo u njemu, vjerujem da je i sam sebe prevario u toj obmani. Ali, kad je došlo vrijeme, kad je Isus detaljno objasnio svoje buduće planove učenicima – da će ići na križ, da Mesija prvo mora umrijeti i uskrsnuti prije nego Bog Otac postavi svoje kraljevstvo na zemlji kroz svoga Sina...u očima Jude, Isus je postao još jedan luđak među mnogima koji su bili prije njega. I zbog trnja koje je raslo u isto vrijeme dok je i sjeme raslo, trnje je prevladalo u tom trenutku; novac je bio važniji. Drugim riječima, Juda je pokazao svoje prave vrijednosti, i svoje prave boje koje su ionako od samog početka imale prioritet u njegovom srcu.

3.3. Idemo sa primjenom; Ovo ovdje je zastrašujuća istina na koju moramo obratiti pažnju, mi isto kao i Juda možemo sami sebe, a i druge, prevariti u vjerovanju da smo Isusovi učenici. Mi zapravo imamo dokaze da jesmo. Kao i Juda, družimo se s Isusom kroz Bibliju, stojimo uz njega kada ga treba braniti, družimo se s onima koji se isto deklariraju da su Isusovi učenici, činimo na van djela koja opisuju Božjeg sveca...i sve to nam daje ohrabrenje da smo njegovi. Ali, ja vjerujem, uvijek, baš uvijek, moramo priznati sebi da postoji mogućnost da smo možda Juda, i kada to učinimo, svakodnevno ćemo preispitivati naše vrijednosti- šta je dobro za nas, jer kada to činimo; skidamo sa sebe onog starog Danijela i oblačimo novog. Drugim riječima, rastemo da postanemo zreli u vjeri.

3.4. Još nešto, osobno poznajem nekolicinu ljudi koji vole pričati sa mnom o Bogu – ili su voljeli, trenutno ne znam šta je točnije. Znači vole ići u crkvu, vole slušati propovijedi, vole implikacije Evanđelja, uviđaju da su im one dale ljepši život sada i ovdje. Ali kako je vrijeme našeg druženja prolazilo, problemi su se u njihovoj sredini počeli gomilati; obiteljski, poslovni, zdravstveni...i polako uviđam da su počeli ovako razmišljati; „*Ne ispunjavaju mi se želje koje su mi obećane u Evanđelju*“.

3.5. Nažalost, trnje je počelo izlaziti na vidjelo, u idolima (sport, zabava, kupovanje novih auta, građenje karijere, konstantno druženje s zajednicom iz crkvenih krugova..) pokušavaju pronaći utjehu i svrhu svoga postojanja. Nažalost, zbog toga, sjeme se suši, Isus blijedi, i na kraju, trnje će pobijediti. Ovu sliku vidim u nekolicini ljudi, nadam se da će mi dokazati da sam u krivu.

3.6. Dragi moji, Bogu se ne možemo sakriti, mi možemo svijet prevariti, mi možemo čak i sami sebe uvjeriti u laž; „*Ja sam iskreni i autentični sljedbenik Isusa Krista*“, ali vrijeme i situacije u koje će nas život (Bog) ubaciti, će na kraju izvući na vidjelo, koga mi zapravo štujemo.

4. Idemo na posljednji primjer, na 4. po redu, u (Luki 8, 8) Isus govori; „*Drugo pade na dobru zemlju, izniknu i rodi stotruk rod*“. U svom tumačenju 4. primjera Isus kaže; „*A onim što je na dobroj zemlji, označuju se oni koji čuju Riječ i čuvaju ju je u dobru i plemenitu srcu te rode rod zbog ustrajnosti*“.

4.1. Iz različitih pozadina tokom povijesti su dolazili ljudi koji su se odlučili osobno obvezati pratiti Isusovo učenje. Neki su dolazili iz crkvene pozadine, neki sa ceste, neki kao siromasi, neki kao bogataši, neki kao političari, neki kao kriminalci – za razliku od Jude koji je vjerno pratio Isusa skoro do samoga kraja, Pavao je bio farizej koji je progonio kršćane na početku osnivanja crkvi koje su većinom bile po privatnim kućama.

¹⁰ Ivan 13, 21-30

¹¹ Ivan 12, 4-6

Nitko nije bio revniji u naumu da uništi Isusovo učenje od Pavla. Ali onda se događa obrat u Pavlovom životu, on postaje jedan od revnijih sljedbenika i glasnika Gospodina Isusa Krista.

4.2. Zbog toga, on je bio progonjen, izrugivan, bičevan, kamenovan – od strane same sljedbe kojoj je pripadao od malih nogu. S druge strane, godine i godine su prošle prije nego su apostoli htjeli vidjeti Pavla – pa kako i bi, on je bio njihov neprijatelj broj jedan, *i sada se obratio, možeš mislit.*

Znači, postoji razdoblje u Pavlovom životu kada je bio odbačen od svih, nitko ga nije htio. Da li je Pavao odustao od Krista zbog toga? Da li je Pavao rekao; „*Skup si Isuse, sve sam izgubio zbog tebe, svoju slavu, status u društvu...nitko neće da se druži samnom...svi me mrze...napuštam te Isuse...idem svojima natrag*“. Ne, nije, Pavao je nebrojeno puta kroz svoje Poslanice rekao da je njemu Krist SVE! I umro je nakraju s tim vjerovanjem.

4.3. S tim rečeno Pavao je donosio zrele plodove tokom svog života, usprkos svim nedaćama koje mu je život servirao, ustrajao je u vjeri do samoga kraja.

4.4. Osobno sam poznavao jednu dragu ženu koja nije više među nama. Nakon 15-tak godina patnje koje joj je servirala njezina bolest, otišla je Gospodinu. Kakvu ljubav je ta žena imala za Krista, s kakvom strašću je promovirala Božju Riječ drugima, pogotovo (Psalmi) – do samoga kraja....samo joj je Krist bio na ustima.

4.5. Zahvalan sam Bogu šta mi je dao njezin život kao svjedočanstvo. Ona je usprkos svojoj nevolji rekla kao i Petar; „*Kamo da idem od tebe Kriste, pa ti imaš riječi života vječnoga*“.

Ustrajala je u svojoj vjeri do samoga kraja jer je znala šta je čeka kao nagrada, a to je; budući život koji je bez grijeha, bez tuge, i bez boli.

4.6. Za kraj, nadam se da sam vam pomogao razumjeti kako treba izgledati naš život ako želimo biti plodno tlo koje daje stotruke plodove. Sve ostalo je laž. Nemojte vjerovati svijetu, nemojte vjerovati sebi, nemojte vjerovati meni, vjerujte Isusu Kristu i njegovom učenju. Tu ulažete sav svoj život, dišite Evanđelje svim srcem svojim svaku sekundu svoga života, ustrajte do kraja, i onda se vidimo u njegovom kraljevstvu gdje ćemo međusobno jedni drugima svjedočiti o nepreglednoj milosti Božjoj koja nas je spasila od propasti.